

societat catalana de sociologia
de l'institut d'estudis catalans

associació catalana de sociologia

núm. 52 gener 1998

Notícies de l'ACS

SOBRE LA REFORMA DELS ESTATUTS DE LA FES

A continuació es transcriu en l'idioma original el document adreçat al Comitè Executiu de la FES relatiu a la proposta de Reforma dels Estatuts. Com podeu observar, l'escrit porta data del proppassat mes d'octubre. Tanmateix, la tramesa a Madrid va patir un retard atès que abans es va enviar una còpia a l'Associació Basca. Així es va decidir a la reunió de la Junta de l'ACS en què es va tractar de les esmenes a fer, reunió a la qual van assistir-hi dos representants de l'associació basca. En aquest Butlletí, doncs, fem públics els acords assolits.

SUMARI

Notícies de l'ACS	1
Convocatòries Diverses	7
Novetats editorials	9
Article	10

Coordinació: Junta de l'ACS

Disseny i maquetació: CPDA, S.L.L.

Secretària: Fàtima Duarte

Societat Catalana de Sociologia

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

Carrer del Carme, 47

08001 Barcelona

Tels. 270 16 20/49, de 17 a 20 hores

INFORME DE LA JUNTA DIRECTIVA DE LA ASOCIACIÓN CATALANA DE SOCIOLOGIA AL CONSEJO FEDERAL DE LA FES.

El pasado día 9 de septiembre tuvo lugar en la sede de la ACS una reunión con el fin de analizar la propuesta de reforma de los Estatutos de la FES sugerida por el Comité Ejecutivo. A la misma asistieron miembros de la Junta de la ACS, dos delegados de la Asociación Vasca de Sociología y algunos socios de la ACS que han ocupado puestos de responsabilidad en Juntas Directivas anteriores a la actual. Se cumplía así el acuerdo tomado en la última reunión del Consejo Federal de la FES según el cual una comisión formada por miembros de las asociaciones vasca y gallega tratarían de mediar con la ACS para intentar llegar a un acuerdo que superara las discrepancias entre la reforma propuesta por el Comité Ejecutivo y las enmiendas presentadas por la ACS a dicha propuesta. Tales enmiendas, como se recordará, iban dirigidas básicamente a asegurar la representación paritaria entre todas las Asociaciones territoriales de la FES, por un lado, y a garantizar el carácter de federación territorial que desde sus inicios ha tenido la FES. Con este último fin, la ACS proponía que la representación conjunta de todas las asociaciones territoriales en la Asamblea fuera siempre superior a la del conjunto de otros tipos de socios. Este era el acuerdo tomado por la asamblea de socios de la ACS que de ningún modo estaban dispuestos a aceptar que desapareciera el espíritu federal que impulsó a la FES en sus inicios, i que ha constituido su razón de ser hasta hoy mismo.

Fruto del análisis realizado, la Junta Directiva de la ACS considera lo siguiente:

1) La FES tiene una dificultad de equilibrio territorial dado que son varias las asociaciones territoriales que llevan una vida lánguida y no consiguen alcanzar un número de socios relativamente equiparable a los de las asociaciones territoriales más fuertes como la catalana y la vasca.

2) De este desequilibrio se deriva un desajuste financiero importante. Una sola asociación, la vasca, suministra el 50% de todos los fondos con los que contribuyen las asociaciones territoriales al funcionamiento de la FES. Ello supone que, en cierta manera, la FES sería viable económicamente única y exclusivamente por los recursos que aportan dos asociaciones mayoritarias: la catalana y, sobre todo, la vasca. Una situación que no es en ningún modo justificable sólo por el número de sociólogos que pueda haber en cada Comunidad Autónoma. La Comunidad de Madrid es un buen ejemplo de territorio con una muy elevada densidad de sociólogos y bajo nivel de asociados.

3) Este desequilibrio ha sido compensado en parte por el crecimiento que se ha producido habido en los últimos años de "socios C" (Facultades, Departamentos y Centros de Investigación) y de "socios individuales". Esto es, entidades y sociólogos que al margen de sus asociaciones territoriales respectivas han optado por inscribirse directamente a la FES pagando una cuota mucho más elevada. De este modo, los ingresos de la FES obtenidos vía socios "C" e "individuales" supera ya el monto de las aportaciones efectuadas por las asociaciones territoriales.

Ante esta situación, la reforma de Estatutos que se nos propone pretende otorgar mayor poder de decisión a este nuevo tipo de socios y, a largo plazo, reducir las aportaciones que ahora hacen las asociaciones mayoritarias para equiparar su contribución a las de las minoritarias.

La Junta Directiva de la ACS considera, sin embargo, que la situación descrita no justifica un cambio de Estatutos por el cual la FES haya de sacrificar su naturaleza de federación territorial. Es un contrasentido que, cuando la sociedad española está tendiendo, con grandes esfuerzos, hacia estructuras de representatividad territoriales fuertes, la FES inicie un giro en el sentido contrario al que ella misma contribuyó a crear.

La Junta Directiva de la ACS considera también que la reforma propuesta rebaja el carácter democrático de nuestra Federación. Pudiera no parecerlo, puesto que trata de aumentar el poder de

decisión de un tipo de socios que ahora tiene menos representación en los órganos de gobierno que dinero aporta a la FES. La apariencia es, a nuestro juicio, engañosa y tiende a reforzar un déficit democrático de la Federación que tiene su origen en la reforma que condujo a los estatutos actuales y que se realizó en Madrid el 5 de febrero de 1991. Según los estatutos actuales, hasta un 50% de los miembros del Consejo Federal no tienen una representatividad muy clara. No obstante, la reforma sugerida aumenta esta proporción en detrimento de los representantes de las asociaciones territoriales que son elegidos democráticamente por los miembros de sus respectivas asambleas. Nadie sabe con qué procedimientos han de ser elegidos los miembros que representan a los sociólogos encuadrados en las categorías de socios "individuales" y "colectivos" B y C. Respecto a los primeros, los socios individuales, es más fácil que debatan sus propuestas y canalicen sus intereses en sus respectivas asambleas territoriales que en una difusa representación global a nivel de todo el estado que difícilmente facilitará el debate de propuestas y la representación de todos aquellos residentes lejos de Madrid. Respecto al resto de socios colectivos, la ACS no entiende qué tipo de representación democrática puedan tener los sociólogos que en ellas colaboran, en tanto siempre estará mediatizada por las normas de gobierno particulares de cada entidad afiliada (que no tienen porque ser democráticas como es el caso de las fundaciones, empresas y otras entidades) y por un sistema de representatividad en la FES que no discrimina entre una asociación territorial de sociólogos y un departamento universitario o una empresa. Además, tampoco se discrimina entre departamentos o facultades en función de su número de miembros, lo cual hace que tanto peso acabe teniendo en los órganos de gobierno un Departamento de 12 miembros como una Facultad de 100.

La reforma propuesta ahonda aún más un defecto de los estatutos actuales, la pérdida de fortaleza de las asociaciones territoriales en beneficio de una estructura de gobierno más centralizada. Este agravamiento no es justificable como procedimiento para resolver una cuestión financiera que puede encontrar solución por otros medios. A nuestro juicio, la FES debe siempre promover la fortaleza de sus asociaciones territoriales y nunca diluirlas fragmentando los órganos de representación de los sociólogos españoles en entidades dispersas y, en muchas ocasiones fuertemente jerarquizadas. La Junta Directiva de la ACS no desea para la FES una estructura de gobierno diferente a la que ella misma se ha dotado. En la ACS, el órgano máximo de gobierno es la Asamblea General de socios que eligen a sus representantes, y es, sólo a través de ellos, como deberían participar los sociólogos catalanes en la FES. Cualquier otra fórmula alejaría la estructura de gobierno de los socios, que han de ser individuos y no instituciones. Con ello no pretendemos negar la posibilidad de que un sociólogo, por cualquier circunstancia, considere pertinente asociarse directamente a la FES y no a su asociación territorial, pero en ningún caso la FES debe incentivar esa posibilidad. Al contrario, la FES ha de promover la asociación territorial. Tampoco pretendemos disuadir a los Departamentos Universitarios, Facultades, Institutos, empresas y otras entidades para que no se afilien a la FES, pero siempre como "socios colaboradores" con la misma voz y voto que cualquier otro socio. Así ocurre en la Asociación Catalana de Sociología, donde hay algunas entidades inscritas como "socios colaboradores" cuya cuota es superior a la del socio individual sin que ello le suponga un derecho especial de representación.

Sugerimos en consecuencia, que la FES debe debatir cuatro propuestas alternativas a la reforma de estatutos actual.

Primera: Invitar a los socios colectivos actuales a que se integren como socios colaboradores en las asociaciones territoriales donde tengan ubicada su sede social. Con ello se reforzaría el dinamismo de algunas asociaciones que ahora tienen un número bajo de socios a la par que se contribuiría a reducir el desequilibrio financiero entre asociaciones.

Segunda: Estudiar una solución al problema del desequilibrio financiero entre asociaciones territoriales. En este sentido convendría debatir las ventajas e inconvenientes de diversas alternativas. Una, por ejemplo, sería que la representatividad de las territoriales en los órganos de gobierno estuviera ponderada en función de sus socios respectivos. Otra, que las aportaciones a la FES de las

territoriales consistieran en una cuota fija razonable que fuera independiente del número de socios, pero sin llegar a comprometer la estabilidad financiera de la FES.

Tercera: Buscar una solución al desequilibrio financiero entre asociaciones territoriales y los socios "individuales". No se nos escapa que antes de invitar a tales socios "individuales" a incorporarse a sus respectivas territoriales, debe encontrarse una alternativa al quebranto económico que supondría para la FES la reducción de ingresos que ello conllevaría, dado que ahora un socio "individual" paga directamente a la FES 10.000 ptas en vez de las 1.000 que le corresponderían si estuviera asociado a una territorial. Una solución de compromiso podría ser la de incentivar a los nuevos socios a que se afilien a sus territoriales y mantener la situación de los socios "individuales" actuales a la par que se buscan nuevas vías de financiación que suplan en el futuro una posible disminución de este tipo de socios. En caso contrario, y como demuestra la actual propuesta de reforma estatutaria, a la FES siempre le interesará más promover los socios individuales que no potenciar las asociaciones territoriales.

Cuarta: Posponer la reforma de estatutos a la solución de los problemas que se han planteado: desequilibrios financieros y déficits democráticos. Unos nuevos estatutos no deberían contemplar estructuras de representación distintas a la federación territorial. Sin que ello signifique que la FES no deba dotarse de cuantas Comisiones Científicas, Profesionales y Académicas considere necesario, pero siempre como órganos consultivos y nunca como órganos de representación.

En este sentido, solicitamos que en los futuros Estatutos se incorporen las enmiendas siguientes:

Art.3 Añadir el siguiente apartado a los FINES:

G) Contribuir al desarrollo y promoción de las asociaciones territoriales miembros de la FES.

Art.6 Sustituir por el siguiente redactado:

Podrán ser miembros de la FES los siguientes:

A) Serán "miembros ordinarios" aquellas entidades con personalidad jurídica propia que, persiguiendo análoga finalidad social de servir al desarrollo de la Sociología y la mútua comunicación y colaboración entre sociólogos y definiéndose por un AMBITO TERRITORIAL, sean admitidas como tales, previo voluntario cumplimiento de los requisitos que se consignan en el artículo siguiente. En cualquier caso el ámbito territorial mínimo aceptable será el de la Comunidad Autónoma no admitiéndose más que una Asociación Territorial por cada Comunidad Autónoma.

B) Serán "miembros colaboradores" aquellas entidades o particulares que aporten subvenciones o donativos a la FES.

C) Serán "miembros individuales" aquellas personas que por circunstancias especiales deseen formar parte de la FES, sin perjuicio de que, en la medida de lo posible, la FES siempre procurará que estos socios lo sean de una asociación territorial.

Art. 11 Suprimir el apartado C referente a los Consejos

Art. 12 Sustituir por el redactado siguiente:

La Asamblea Federal está formada por los miembros ordinarios de la Federación (en una proporción a determinar según se resuelvan los problemas apuntados más arriba). Sus representantes habrán de aparecer legitimados para el desempeño del cargo por el órgano de gobierno soberano de la respectiva entidad federada, quien fijará la duración del mandato de representación para las personas designadas.

Art. 19 (Redactado definitivo pendiente de como se resuelva el Art. 12 y los problemas apuntados más arriba).

Esta Junta reitera su muy buena predisposición a continuar debatiendo las cuestiones aquí apuntadas y a buscar cuantas soluciones sean posibles.

Barcelona, Octubre de 1997.

ELS ESTUDIANTS DE SOCIOLOGIA DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA S'ORGANITZEN

Per primer cop en la nostra petita història de la institucionalització universitària de la sociologia a Catalunya, els alumnes de la llicenciatura de sociologia de la Universitat de Barcelona, nascuda el curs 1992-1993, han constituït una associació d'estudiants. Aquesta té la mirada posada en la relació que creuen necessària entre la vida interna i acadèmica de la Universitat amb el món professional i amb els qui ja són llicenciats.

Es tracta d'un col·lectiu aproximat d'unes trenta persones dels diversos cursos de la llicenciatura dintre de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales que han pensat sobre la indispensable urgència d'organitzar-se per tal de superar les limitacions que imposa la vida acadèmica a l'hora de mirar més enllà dels necessaris aprenentatges realitzats en el contexte de les aules.

La iniciativa és extraordinària. A part d'organitzar petits actes públics oberts, primerament amb els joves sortits de les primeres promocions de la llicenciatura i que intenten l'autoocupació, seguidament amb el Col·legi de Doctors i Llicenciats en Ciències Polítiques i Sociologia i la nostra Associació Catalana de Sociologia o darrerament amb els professionals que treballen en la recerca en empreses privades de Catalunya, tenen una clara voluntat, dintre de les seves possibilitats, de plantejar alguns serveis útils als seus companys (com és ara per exemple un recull sistematitzat i ordenat de les beques ofertes a Catalunya i arreu de l'estat) i de projectar-se de manera compromesa fora de la Universitat de Barcelona.

Es en aquesta línia que han manifestat la seva voluntat col·lectiva de fer-se socis en bloc de la nostra Associació Catalana de Sociologia. El president i el secretari de la mateixa han decidit estudiar unes condicions especials a l'hora de la seva admissió tenint en compte que es tracta d'un gest grupal nascut d'unes inquietuds que són realment molt lloables.

Les negociacions en aquest moment entre l'Associació d'Estudiants de Sociologia de la Universitat de Barcelona i l'Associació Catalana de Sociologia es troben en un moment àlgid i optimista pel fet que hi ha un interès mutu de poder arribar a una entesa. D'una banda, l'ACS se'n veurà directament beneficiada per l'aportació d'una important i saludable saba nova que permeti una obertura a nous interessos i a noves preocupacions dels joves sociòlegs de Catalunya amb la participació directa d'ells mateixos i, per altra banda, per part de l'Associació d'Estudiants, és l'oportunitat de trobar un

recolzament logístic i operatiu que obri les portes a grans possibilitats de projectes que es puguin elaborar en l'esdevenidor. De perspectives futures n'hi ha força; tot és una qüestió d'entrar en una línia de diàleg que pugui respondre efectivament a la necessitat de dinamització de la sociologia a casa nostra des de la perspectiva científica i de servei.

Aquesta nota vol ésser únicament una informació als nostres socis. De fet, el projecte segueix endavant i fa pensar amb optimisme sobre les grans possibilitats que s'obren davant nostre. A partir de l'Associació d'Estudiants de la Universitat de Barcelona es pot avançar decididament en una línia innovadora i d'imaginació. Us tindrem al corrent dels esdeveniments que, en un termini relativament breu, s'aniran produint entorn d'aquesta qüestió.

LA VEU DELS ESTUDIANTS. ELS ESTUDIS UNIVERSITARIS DE SOCIOLOGIA AVUI

L'Associació de Castella-Lleó ens comunica que està preparant per al proper mes de març unes Jornades sobre els estudis de sociologia a les universitats espanyoles. La iniciativa està en mans sobre tot dels estudiants preocupats pel seu futur professional i està previst convidar a sociòlegs amb dilatada experiència, tant professional com acadèmica.

Les Jornades es celebraran a Salamanca. L'ACS convida els estudiants interessats a que organitzin un grup que representi als estudiants de sociologia a Catalunya. Qui vulgui més informació pot demanar-la a la Secretaria de l'ACS, o bé posar-se en contacte amb la Junta Directiva de l'Associació de Castella-Lleó. En concret, amb Modesto Escobar, president d'aquesta associació. Universitat de Salamanca Tel. (923) 21 37 02, extensió 3191.

Convocatòries diverses

IV Congrés Basc de Sociologia

Lloc: Miguel de Unamuno Institutoa, Licenciado de Poza, 1,
Bilbao

Dates: 26, 27 i 28 de febrer

Quotes inscripció: Fins el 31/01/98 Des del 01/02/98

Socis i estudiants	8.000	10.000
No socis	12.000	15.000

Informació: Tel/Fax (94) 410 07 40

Curs "La Navegació per l'Europa Social"

Organitzen: ICESB - Universitat Ramon Llull

Lloc: ICESB, Enric Granados, 2, 08007 Barcelona

Dates: 14 i 15 de febrer, 14 i 15 de març i 25 i 26 d'abril

Matrícula fins el 5 de febrer

Preu del curs: 60.000 PTA

Informació: Tel. (93) 453 28 00, Fax 454 96 55

Cursos Especialitzats de Relacions Internacionals Convalidables per crèdits de lliure elecció de la Universitat Autònoma de Barcelona

Organitza: Fundació CIDOB

Lloc: Elisabets, 12, 08001 Barcelona

Dates: gener a maig

Preus matrícula: diversos

Informació: Tel. (93) 302 64 95, fax 302 21 18

e-mail: cidob@cidob.es

**Seminari “Para una antropología de la educación.
Notas a partir de B. Bernstein i M. Foucault”. A
càrrec de Jorge Larrosa**

Organitza: Institut Català d'Antropologia - CERC

Lloc: Auditori del CERC, Pati Maning, carrer Montalegre, 7,
08001 Barcelona

Dates: 18, 20 i 21 de març, de 19 a 21 h

Inscripcions: Institut Català d'Antropologia, Urgell, 259, s.s 3,
08836 Barcelona

Informació: Tel/fax (93) 321 22 59

Novetats editorials

**GENTILESA DE LA LLIBRERIA UNIVERSITÀRIA VINT-I-DOS.
GIRONA**

ÁLVAREZ-URÍA FERNANDO (ed.). Jesús Ibáñez. Teoría y práctica, Endymion, Madrid, 2.500 PTA

BONAL, RAIMON. La pedagogia al carrer (teoria i pràctica de l'educador de carrer), Ed. Claret, Barcelona, 1.000 PTA

FERNÁNDEZ BARRERA, JOSEFINA. La supervisión en el trabajo social, Ed. Paidós, Barcelona, 1.900 PTA

GIDDENS, ANTHONY. Política, sociología y teoría social, Ed. Paidós, Barcelona, 3.300 PTA

GINER, SALVADOR I SARASA, SEBASTIÀ (eds.). Buen gobierno y política social, Ed. Ariel, Barcelona, 2.500 PTA

GONZÁLEZ ALCANTUD, JOSE A. El clientelismo político (perspectiva socioantropológica), Ed. Anthropos, Barcelona, 1.800 PTA

INFESTAS, ANGEL-LAMBEA, MARTA. Los intereses de la sociología actual, Proyecto A ediciones, Barcelona, 1.655 PTA

REY MORATO, JAVIER DEL. Los juegos de los políticos (Teoría general de la información y comunicación política), Ed. Tecnos, Madrid, 2.600 PTA

Article

EL FINANÇAMENT DELS PARTITS POLÍTICS A DEBAT

L'Editorial Mediterrània acaba de publicar la transcripció íntegra d'un debat convocat per la Fundació Jaume Bofill que va tenir lloc a la finca de Can Bordoï de Llinàs del Vallès el dia 11 de juny de l'any 1997. La referència completa és "Finançament dels partits polítics", Barcelona, Editorial Mediterrània, col. Polítiques 20.

No es pot negar que el tema és d'una actualitat rigorosa posant sobre la taula una problemàtica que, d'una banda, genera una imatge social profundament negativa des del moment que la financiació dels partits polítics aprofundeix i agreuja la representació social popular desqualificadora dels partits polítics i de la política en general i, per altra banda, es fa necessari pensar el problema des de la ciència política que, com a ciència, empra el coneixement racional amb unes garanties d'objectivitat i amb la serenitat indispensable per a desmarcar-se de la lluita partidista.

Foren vint-i-dues les persones convocades al seminari per a pensar científicament sobre les implicacions socials, legals, jurídiques i polítiques de la temàtica tractada: a més dels dos representants de la Fundació Jaume Bofill, hi eren presents vuit especialistes amb ciència política, un en filosofia del dret, sis persones vinculades a partits polítics (CDC, PP, ERC, IC, UDC i PSC), dos representants de Caixes d'Estalvi, un del món de la petita empresa, un tècnic en relacions laborals i un representant de l'Institut de Ciències Polítiques i Sociologia.

Ni cal dir com la lectura íntegra del termes en els quals va transcórrer el debat es fa absolutament indispensable. Per la meua banda, només voldria fer unes reflexions marginals a la qüestió des de la perspectiva de la sociologia.

1. La primera parteix de la sociologia del coneixement i voldria posar l'accent sobre la construcció social de la política de la qual el finançament dels partits polítics en forma part. La imatge negativa de la política que presideix el diàleg quotidià a partir d'un sentiment fort d'aprofitament personal i de recerca del propi interès per part del professional de la cosa pública, es referma de sobra amb la sospita i àdhuc la constatació que hi ha un tripijoc inconfessable en els diners; com si tota la qüestió del finançament dels partits polítics fos únicament i sistemàticament una qüestió de trampes i de corrupció. La lectura dels termes en els quals es va desenvolupar aquest interessant debat posa en evidència que els mecanismes del finançament dels partits, àdhuc des de la mirada exclusivament tècnica, comprometen seriosament la netedat i transparència del mateix sistema democràtic.

2. La segona reflexió incideix en el mateix tema insistint en la necessària distinció conceptual i epistemològica entre el finançament dels partits, els fenòmens de corrupció i els supòsits d'estricta delinqüència. Normalment i conceptualment tot es barreja des de la imatge de la representació popular i socialment generalitzada.

Els tres conceptes demanen i exigeixen una aproximació metodològica diferenciada. En efecte, el finançament dels partits polítics implica al mateix sistema democràtic (puix que s'hi comprometen l'autonomia ideològica i la igualtat d'oportunitats entre totes les formacions polítiques implicant qüestions essencials i bàsiques del sistema democràtic, des del moment que la dialèctica finançament públic/finançament privat, control públic de la gestió econòmica dels diversos grups, estímul inversionista en entitats d'interès públic per la via de la desgravació fiscal, etc., repercuteix forçosament en la transparència i autenticitat democràtica del mateix sistema).

La corrupció, per la seva banda, és una pràctica perversa nascuda d'una legislació o normativa moltes vegades inadequada a les necessitats reals de finançament dels partits polítics engolits en una espiral de necessitats financeres nascudes, no solament de les seves despeses ordinàries (secretaries, llibertats, activitats quotidianes de captació i de formació dels seus quadres i de les seves bases, etc.) o les fortes despeses generades per les sovintejades campanyes electorals amb unes despeses que no tenen límit i amb una freqüència excessivament repetitiva.

Les activitats delictuoses, finalment, generades per una minoria d'apropitats i de grimpadors emportats pel seu desig desenfrenat de visibilitat pública tot aprofitant-se del maneig de grans quantitats de diners pel seu lucre personal i privat. Aspecte aquest molt similar en altres àmbits de la vida i l'activitat col·lectiva com són ara les administracions públiques, les empreses, les finances i tantes altres.

Aquestes distincions conceptuals són absolutament indispensables de fer per a saber exactament de què estem parlant.

3. Un tercera reflexió es refereix, finalment, a la cultura política; registre més profund el qual discrimina la manera d'ésser, de concebre i de fer política dels diversos pobles. Aquesta cultura pesa considerablement sobre els comportaments socials, econòmics i específicament polítics. Això fa i produeix, en determinats contextos, una exigència diferencial de puresa i transparència molt notable adreçada als partits polítics, considerablement superior a altres àmbits de la vida col·lectiva.

Les diferències de consideracions entorn del que ha d'ésser la moral social es revela molt diversa segons els pobles; sabem prou bé que, ja Max Weber, ens va fer descobrir i raonar les diferències enormes que existien entre els catòlics i els protestants en la seva mateixa concepció dels afers econòmics. La cultura, amb tot el que ella suposa, és un element determinant en la concepció del finançament dels partits polítics. Una moral laica no en fa la mateixa lectura que una moral basada en els postulats catòlics, protestants o d'una altra confessió religiosa qualsevol; els estàndards de comportament que posteriorment es transfereixen a l'escenari polític no són els mateixos.

Aquest nivell cultural acaba essent molt més difícil de tractar; però no es pot desestimar donada la seva rellevant importància pel que es refereix a la moral social que es troba implicada en una determinada cultura d'un poble concret. La dificultat de tractar el tema des de la mirada científica radica en la gran quantitat d'elements tòpics i prejudicials que graviten entorn d'aquestes qüestions de la manera d'ésser d'un poble. I tots sabem, ja des d'Oscar Lewis tractant el tema de la pobresa i de la cultura de la pobresa, que les coses es podrien resoldre per la via de la racionalitat econòmica; però que és impossible trobar formes universals i vàlides per a tothom, perquè la cultura d'un poble no es pot transformar d'una manera sobtada o miraculosa des del moment que implica valors i comportaments socials profundament arrelats en la manera d'ésser de la gent. Hi ha prèviament una pedagogia col·lectiva necessària per a poder avançar gradualment en una direcció més acceptable i raonable que impossibilita arribar a fórmules màgiques que, no solament donarien viabilitat a la puresa democràtica, sinó que permetrien parlar del finançament dels partits sense entrebancs culturals que cal tenir en compte.

Semblava important donar a conèixer als nostres socis l'existència d'aquesta publicació i la importància de tractar el tema central des de la perspectiva objectiva de les nostres disciplines.

Raimon Bonal

Qualsevol ressenya de les publicacions, estudis o investigacions dels nostres socis serà ben rebuda i publicada.

També podeu enviar-nos informació i comentaris de Jornades, Congressos i Seminaris.

Si desitgeu publicar un article, poseu-vos en contacte amb la Junta.

ASSOCIACIÓ CATALANA DE SOCIOLOGIA
Membre de la Federació Espanyola de Sociologia
i de l'Associació Internacional de Sociologia
Institut d'Estudis Catalans
Carme, 47 08001 Barcelona

Fitxa d'inscripció

Nom..... Cognoms.....

DNI Adreça.....

Localitat..... C.P. Telf.

Quota Anual 5.000 PTA Estudiants 2.500 PTA (el 1r. any)

Dades per a la domiciliació

Banc o Caixa Codi

Agència Codi

Nº. Compte

Data..... Signatura

També podeu fer l'ingrés al compte núm. 2100-0963-62-0200027465 de "la Caixa" que té l'Associació Catalana de Sociologia.